

204. Naar Pidsken den knalder.

207

(Naar kommer Høsten?)

Moderato.

G. E. F. Weyse.

dolce

1. Naar Pid-sken den knal-der, og Post-hor-net skral-der, og kal-der Stu-den-ten, din

Kjæ-rest, her-fra, naar Vog-nen for-svin-der, og Taa-ren den rin-der, mit sø-de, lil-le

Hjer-te! hvad tæn-ker Du da? Mit sø-de, lil-le Hjer-te! hvad tæn-ker Du da? *mf*

2. Du sidder bag Rude,
Og lytter histude
Til Klangen, som døves af susende Vind;
Snart intet Du hører,
Dit Øje Du tørrer,
:Mit søde, lille Hjerte! og tørrer din Kind.:|

3. Naar Storkene rejser,
Og Asteren knejser,
Og viser med Pral os sit sribede Blad,
Jeg kommer tilbage,
Saa stands da din Klage!
:Mit søde, lille Hjerte! Du skal være glad!|

6. Og alt som Du sukker,
Jeg tænker, Du plukker
En blomstrende Stjerne med Fingren itu:
„Han elsker af Hjerte,
Med Længsel og Smerte.“
:Mit søde, lille Hjerte! hvad tænker saa Du?|

4. O, græd dog ej mere!
Gaa ned at spadser, e,
Hvor Kirsebærtræet neddrysser sin Pryd;
Der var det vi lovt
Hinanden saa ofte,
:Mit søde, lille Hjerte! al Elskovens Fryd.:|

7. Lad Blomsterne alle
Kun visne og falde,
Snart Høsten frembærer i Kjortelens Flig
Af Frugterne søde
De gule, de røde,
:Mit søde, lille Hjerte! for Dig og for mig.:|

5. Jeg sidder ved Kroen
Hos Bækken paa Broen,
Og skriver dig Vers, imens Aften er smuk,
I Bølgernes Rinden,
Og Luften i Linden,
:Mit søde, lille Hjerte! jeg hører dit Suk!|

8. Dem skal vi saa plukke,
Og alle de smukke
Af Høstgudens Rigdom skal Du nyde hel;
Men hvad som kan saare,
Hver Torn og hver Taare,
:Mit søde, lille Hjerte! skal være min Del!|

Chr. Winther.